ΠΑΝΤΙΘΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Ο σ. Γιάννης πριν ξεκινήσει το μάθημα χορού

Γιαννούλα Χρυσικού

Το παρακάτω κείμενο το αφιερώνω στη μνήμη του πολυαγαπημένου συντρόφου Γιάννη Θάνη που χάσαμε πρόσφατα. Ο Γιάννης, γυμναστής, με ειδικότητα χορευτή, αν και ποτέ δε μπόρεσε να εργαστεί στο δημόσιο σχολείο, παρ' όλα αυτά υπήρξε δάσκαλος σε όλη του τη ζωή. Ήταν ο τελευταίος πρόεδρος στον σύλλογο αδιόριστων εκπαιδευτικών Πρέβεζας (που, αν δεν κάνω λάθος, είναι και ο τελευταίος σύλλογος που –τότε-στα τέλη της δεκαετίας του 90 διαλύθηκε πανελλαδικά) και έδωσε μαζί με τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσές του τον μεγάλο αγώνα το 1998 να μην περάσει ο «διαγωνισμός της ντροπής». Ήταν εκείνος που την ώρα που ο διοικητής της αστυνομίας έξω από τα εξεταστικό κέντρο Ιωαννίνων φώναζε «Αυτόν με το κίτρινο πουκάμισο γ...στε τον» αυτός μας εμψύχωνε με χαμόγελο και αισιοδοξία. Τελικά, τίποτα δεν μπόρεσαν να του κάνουν...
Του αφιερώνω αυτό το κείμενο, γιατί ξέρω πως θα του άρεσε...

Απλά

Είναι άδικο
Τι κι αν λατρεύουμε αυτό που κάνουμε
στο σχολείο,
καλά το ξέρουμε από πριν,
για την προσπάθειά μας στην τάξη
βόμβες αποτυχίας έχουν τοποθετηθεί προτού καν ηχήσει το πρώτο κουδούνι

Είναι άδικο
Διδάσκεις χωρίς δασκάλους;
χιλιάδες κενά
συνειδητά δεν τα καλύπτουν και
εμείς, το γνωρίζουμε καλά:
όσο και να προσπαθήσουμε, το πεδίο από πριν ναρκοθετημένο

Είναι άδικο
Μαρτύριο της σταγόνας οι προσλήψεις- Με το σταγονόμετρο
Άνεργοι δάσκαλοι
υπουργείο, ιδιωτικά σχολεία, φροντιστήρια τρίβουν τα χέρια τους με άφατη ικανοποίηση
η πιο πετυχημένη συνταγή• κρατούν τον δάσκαλο υποταγμένο με το στόμα κλειστό

Είναι άδικο
Περνάμε την πύλη του σχολείου, είμαστε όλοι δάσκαλοι
αλλά ίσοι δάσκαλοι δε λογαριαζόμαστε
Χιλιάδες απολύονται κάθε καλοκαίρι,
Μόνιμοι, ωρομίσθιοι, αναπληρωτές κοχλάζει το καζάνι με όλους μέσα
αλλά αυταπάτη αριστοτεχνικά καλλιεργημένη η εντύπωση
ότι «κάποιοι» από εμάς θα βράσουμε πιο αργά ή και καθόλου…

Είναι άδικο
Εμείς οι χιλιάδες «δάσκαλοι του λαού»- μας λεν-
μπαίνουμε σε «ναούς γνώσης» –μας λεν-
Φυλακές κυριολεκτικά και μεταφορικά
Καραδοκεί παντού άγχος και αγωνία. Χιλιάδες από εμάς – τι σύγχρονο επιστημονικό θάμα είναι αυτό!-
διακτινιζόμαστε σε 2, 3, 4 ακόμη και 5 «ναούς της γνώσης»

(Γέλια, αστεία περπατήματα και πειράγματα παιδιών, ευτυχώς υπάρχουν κι αυτά!)

Είναι άδικο
Μια σταλιά χώρα τόσο τρανή να γίνεται
καθημερινά για να φτάσουμε
καθημερινά για να προλάβουμε
δικό μας το αυτοκίνητο, δικά μας τα έξοδα, δική μας η κόπωση
σαν παλαβοί ψάχνουμε τα γκρουπάκια το καύσιμο στα δύο, στα τρία να μοιραστεί
(η κούραση όχι)
ιδρωμένοι σιχτιρίζοντας φτάνουμε στο σχολείο
«κι άλλα καθήκοντα -πάρε να ΄χεις»
με αγριάδα ή με καλοπιάσματα (ή και τα δύο)
«ανάγκη» οι εφημερίες να βγουν- οι αριθμοί δε βγαίνουν
μάς πετάνε το μπαλάκι και τρεχάτε ποδαράκια μου...

Είναι άδικο
Στη λάσπη μέσα βούλιαξαν
η απάντηση έτοιμη:
«τηλεκπαίδευση δια πάσαν νόσον και πάσαν μαλακίαν»
Σαν άλλες Μαρίες Αντουανέτες «ψωμί δεν έχουν, ε! ας φάνε παντεσπάνι»
«φάτε αριστεία»
«φάτε ιδιωτική πρωτοβουλία»
«φάτε εθνικισμό»
Το «έθνος» κινδυνεύει, γαλανόλευκες σημαίες υψώστε παντού πλάι στη μπλε, αυτήν –καλέ- με τα κίτρινα αστεράκια
(Οι λαοί κινδυνεύουν από αυτούς που για σημαίες και για κινδύνους του έθνους μιλούν)

Είναι άδικο
ΜΟΝΟ με το φιλότιμο των δασκάλων τα σχολεία να λειτουργούν
το φιλότιμο μάς περισσεύει
τσιγκουνιά υπάρχει μόνο στα δικαιώματά μας

Είναι άδικο
Για δασκάλους που το αυτονόητο πράττουν- ελευθερία έκφρασης λέγεται-
Μεταμοντέρνο «κυνήγι μαγισσών» έχει στηθεί
για τον Γιώργο Καββαδία του Πειραιά- κι ο μόνος δεν είναι...
Τόλμησε τη γνώμη του να γράψει: στην πυρά!
Πρώτο μάθημα ιστορίας. Γ Γυμνασίου. Κεφάλαιο: «Διαφωτισμός»
«Δε συμφωνώ ούτε με μία λέξη από όσα λες, αλλά θα υπερασπίζω- και με το τίμημα της

ζωής μου ακόμη- το δικαίωμά σου ελεύθερα να λες όσα πρεσβεύεις», Βολτέρος
στην πυρά και ο Βολτέρος!
(Ναι, για τον δάσκαλο Γιώργο Καββαδία του Πειραιά και τους άλλους
ΑΠΕΡΓΙΑ μάς πρέπει να κάνουμε!)

Είναι άδικο
Να μην έρχονται οι γονείς στο σχολείο όχι από αδιαφορία
«η εργασία (τους) απελευθερώνει» και δεν προλαβαίνουν

Είναι άδικο
Γονείς ρωτούν μας κοιτούν στα μάτια
γυρεύουν για τα παιδιά να μάθουν,
κι εμείς την αλήθεια λέμε
«καλό παιδί, αλλά δε μελετά αρκετά», μα ολόκληρη την αλήθεια δε λέμε.
«Δε μελετά αρκετά», γιατί αυτοί που μας εξουσιάζουν *«το βιβλίο του αρπάζουν».*
κόφτες
τράπεζες θεμάτων εξετάσεις, βάση του 10, PISA...
Τι άσχημοι νεολογισμοί
«Άκου μαθητή! να ξέρεις! Στο δημόσιο πανεπιστήμιο δε χωράς!»
«Στο ιδιωτικό με δάφνες θα σε δεχτούν»
Τα παιδιά για να παραμείνουν ή να γίνουν αμόρφωτα
αμόρφωτους δασκάλους μάς θέλουν
Σκυλάκια τους υπάκουα στις εντολές που να δικαιολογούν την αδικία
μάς θέλουν.
Μας θέλουν
να διδάσκουμε πως τίποτα δεν αλλάζει, πως η αδικία – τι κρίμα αλήθεια-
είναι πιο δεδομένη κι από την ίδια μας την ύπαρξη και αυτό δεν αλλάζει.

Είναι άδικο
Να καλούμαστε το σύστημα λάδι να το βγάλουμε.
Γι' αυτό η αξιολόγηση, γι' αυτό ο αξιολογητής- φόβητρο, γι' αυτό τα απογευματινά
επιμορφωτικά σεμινάρια,
Ούτε όταν βρισκόμαστε εκτός σχολείου να μη σκεφτόμαστε ελεύθερα
σώνει και καλά σαν τα μούτρα τους να γίνουμε!

Είναι άδικο
Για αυτά τα υπέροχα παιδιά των τμημάτων ένταξης ή της παράλληλης

δάσκαλοι να μη προσλαμβάνονται καθόλου ή να μην επαρκούν (τα ΕΣΠΑ τελειώσαν!)
Ή ακόμη χειρότερα δάσκαλοι να κόβονται στα 2 στα 3 σχολεία για να κρύψουν οι υπεύθυνοι τα κενά και τις ανεπάρκειές τους,
Τι κι αν αυτά τα παιδιά δεν παίρνουν τη βοήθεια που δικαιούνται, λες και τους νοιάζει;

Και ποιος για την αδικία ευθύνεται;
Η απάντηση ξύλινες λέξεις: κυβέρνηση, Ευρωπαϊκή ένωση, κεφάλαιο... ηχούν παράξενα και αδιάφορα στ' αφτιά μας
Ποιος κάθεται τώρα μ' αυτούς να ασχοληθεί, είναι τόσο μακριά μας
Είναι;
μια χαρά τη δουλειά επιτελούν: Κυβερνήτες (ντόπιοι και υπερεθνικοί), Δήμαρχοι, Περιφερειάρχες, Προϊσταμένοι, αξιολογητές, διευθυντές,
Από κοντά τα δουλικά τους, υποταγμένοι και συμβιβασμένοι «εκπρόσωποι» έχουν αναλάβει τη βρόμικη δουλειά
μυξοκλαίγοντας: «τίποτα δεν μπορεί να αλλάξει» επαναλαμβάνουν
εκούσια ή ακούσια μαζί μας δεν είναι!

«Κι όμως (μπορεί να) αλλάζει, Κεμάλ!
Κι όμως (μπορεί να) αλλάζει!»

Είναι άδικο, ναι είναι άδικο και ποιος για την αδικία θα φωνάξει;
Ποιος αν όχι εγώ, εσύ, αυτός, αυτή, εμείς, εσείς, αυτοί, αυτές
Ωραία που κλίνουμε την αντωνυμία, αλλά σίγουρα η αντωνυμία το θέμα μας δεν είναι...
Η ζωή μας είναι... και η κλίση της αντωνυμίας πράξη να γίνει ΠΡΕΠΕΙ

Νέας κοπής Γαλιλαίους μάς θέλουν
Στην Ιερά Εξέταση μπροστά να λέμε *«... δε γυρίζει»* και μόνο ακινδύνως μουρμουριστά να ακούγεται η παραδοχή *«... κι όμως γυρίζει»*
Ξέρω πως τίποτα νέο δε θα πω
Τα έχει πει ο Ποιητής
Συγγνώμη του ζητώ που τον παραφράζω:
«θα μοιραστούμε τον αγώνα, για να μοιραστούμε και τη νίκη!»

Στην αδικία τέρμα ΠΡΕΠΕΙ να βάλουμε για έναν και μόνο λόγο:
Επειδή αδικία είναι.

Χρυσικού Γιαννούλα

ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Εργαζόμενη στο Γυμνάσιο Καναλακίου
Μέλος της Μετωπικής Αριστερής Παρέμβασης καθηγητών Πρέβεζας
(σχήμα που συμμετέχει στις Αγωνιστικές Παρεμβάσεις Συσπειρώσεις Κινήσεις Εκπαιδευτικών Δ.Ε.)